

РЕШЕНИЕ

№ 1729

гр. София, 13.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **14030** по описа за **2012** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма] /с предходно фирмено наименование [фирма]/, [населено място], чрез представляващия дружеството срещу решение № 38 от 15.06.2012 г., постановено по наказателно административен характер дело № 9700/2011 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 12 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 05-66/31.03.2011 г., издадено от Директора на ТД на НАП – [населено място].

С оспореното НП на [фирма] /с предходно фирмено наименование [фирма]/ на наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, на основание чл. чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ за неизпълнение на законово задължение по чл. 7, ал. 3 от КСО.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е незаконосъобразно и незаконосъобразно. Твърди се, че задълженията за осигурителни вноски е могло да бъдат прихванати от вземанията на дружеството от невъзстановен данъчен кредит. Инвокирани са доводи за допуснати нарушения при съставянето и връчването на акта за установяване извършването на административното нарушение, които не са обсъдени от първоинстанционния съд. Посочва се, че за извършеното нарушение на чл. 7, ал. 3 от КСО, дружеството е било санкционирано 4 пъти – освен с обжалваното

в настоящото производство наказателно постановление и с наказателни постановления № 05-65, № 05-67 и № 05-68 от 16.03.2011 г.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява. Ответникът по касационната жалба, представляван от юрисконсулт К. оспорва жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна и недоказана, поради което следва да бъде оставена без уважение.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителя, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на фактическата обстановка. Първоинстанционният съд е приел, че на 14.03.2011 г. длъжностни лица при ТД на НАП, [населено място], извършили проверка за спазване на осигурителното законодателство в дружеството. Констатирано е, че [фирма] /с предходно фирмено наименование [фирма]/, в качеството си на осигурител по смисъла на чл. 5 от КСО не е подало в законоустановения срок декларация образец 6 към чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 на Министерство на финансите, за окончателните осигурителни вноски върху трудовите възнаграждения на работниците и служителите, работещи по трудово правоотношение за месец ноември 2010 г. Такава декларация е подадена на 02.03.2011 г., т.е. със два месеца закъснение.

Във връзка с констатираното неизпълнение на законови задължения е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 05-66/16.03.2011 г., връчен на представител на сочения за нарушител, който го е подписал без възражение.

В законоустановения тридневен срок са постъпили писмени възражения, които не са приети за основателни.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административнонаказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен чрез изпращане на съобщение, което е получено от упълномощения от него адвокат на 24.08.2013 г. Жалбата е подадена чрез СРС на 05.09.2012 г. /вх. № 38288/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал относимите към спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени са приобщените към административната преписка

документи. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Правните изводи са направени след обстоен анализ на фактите. Мотивите на СРС се споделят изцяло от настоящия състав на съда, поради което не следва да бъдат преповтаряни. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Жалбоподателят не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната.

Наведените в касационната жалба не могат да доведат до промяна нито във фактическата обстановка, нито в направените правни изводи.

Лишени от фактическа и правна опора са направените възражения, че осигурителните вноски е следвало да бъдат прихванати от вземанията, които дружеството е имало от държавата. Производството по прихващане и възстановяване на недължимо платени или внесени публични задължения се извършва по реда на чл. 128 и следващите от ДОПК и започва по инициатива на заинтересованото лице. В случай, че задължено лице е подало заявление и същото е било основателно, дружеството няма да бъде задължено допълнително.

В разглеждания случай това оплакване не правно относимо, защото касаторът е санкциониран, за неподадена в срок декларация, а не за неплатени осигурителни вноски.

Неоснователно е оплакването на касатора, че са му наложени четири санкции за едно и също нарушение. Четирите санкции са наложени за четири отделни нарушения - неподдаване на декларации за четири отделни месеца.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, IX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 38 от 15.06.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 9700/2011 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 12 състав.

Решението е окончателно.